

VII.6060.7.2014.MKS

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
W Warszawie**
za pośrednictwem
Prezesa Narodowego Banku Polskiego
ul. Świętokrzyska 11/21
00-919 Warszawa

Skarżący:
Rzecznik Praw Obywatelskich
Al. Solidarności 77
00-090 Warszawa

Strona:
.....

.....

Organ:
Prezes Narodowego Banku Polskiego

Skarga Rzecznika Praw Obywatelskich

Działając na podstawie art. 14 pkt 6 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o *Rzeczniku Praw Obywatelskich* (Dz. U. z 2018 r., poz. 2179; dalej jako: ustawa o RPO) oraz art. 8 § 1 i art. 50 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi* (Dz. U. z 2018 r., poz. 1302 ze zm.; dalej jako: p.p.s.a.)

Rzecznik zaskarża

decyzję Prezesa Narodowego Banku Polskiego nr 4/2018 z dnia 6 lipca 2018 r. oraz poprzedzającą ją decyzję Prezesa Narodowego Banku Polskiego nr 2/2018 z dnia 30 maja 2018 r. odmawiającą udostępnienia informacji publicznej.

Powyższym decyzjom Rzecznik zarzuca:

1) naruszenie prawa materialnego, tj. art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. *o dostępie do informacji publicznej* (Dz. U. z 2018 r., poz. 1330 ze zm.; dalej jako: u.d.i.p.) w zw. z art. 61 ust. 3 Konstytucji RP poprzez niewłaściwe zastosowanie i błędne przyjęcie, że udostępnienie żądanej informacji publicznej wiąże się z naruszeniem prawa do prywatności osób fizycznych, tj. kandydatów na stanowisko prezesa banku komercyjnego, podczas gdy żądane informacje wiążą się z działalnością Prezesa NBP zobowiązanego do udostępnienia informacji publicznej dotyczącej opinii Prezesa NBP, w tym danych osobowych osób podlegających tej opinii, a osoby te powinny liczyć się z okolicznością ujawnienia swoich danych osobowych w związku z ubieganiem się o stanowisko w instytucji zaufania publicznego;

2) naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 ze zm.; dalej jako: k.p.a.) w zw. z art. 16 ust. 2 u.d.i.p. poprzez utrzymanie decyzji z dnia 30 maja 2018 r. nr 2/2018 w mocy, podczas gdy brak było przesłanek do wydania decyzji o odmowie udostępnienia informacji publicznej, gdyż żądane informacje jako informacje publiczne związane z działalnością Prezesa NBP powinny zostać udostępnione w pełnym zakresie, bez korzystania z ochrony dotyczącej życia prywatnego.

Na podstawie art. 145 § 1 pkt 1 a i b p.p.s.a. Rzecznik wnosi o uwzględnienie skargi na decyzje Prezesa NBP oraz uchylenie zaskarżonych decyzji w całości.

Jednocześnie, działając na podstawie art. 119 pkt 2 p.p.s.a., Rzecznik wnosi o skierowanie sprawy do rozpoznania w trybie uproszczonym.

Uzasadnienie

I.

Do Rzecznika Praw Obywatelskich zwrócił się Pan (dalej jako: Skarżący) z prośbą o pomoc w uzyskaniu informacji publicznej od Prezesa Narodowego Banku Polskiego. Wniosek Skarżącego dotyczył wykazu osób, które uzyskały pozytywną opinię Prezesa NBP do pełnienia funkcji prezesa w bankach komercyjnych. Wnioskodawca domagał się informacji za okres od 10 lutego 1989 r. do 31 grudnia 1997 r., obejmujących:

- 1) imię i nazwisko osoby, która dostała pozytywną opinię (lub negatywną);
- 2) nazwę banku w którym dana osoba miała pełnić funkcję prezesa;
- 3) datę uzyskania pozytywnej opinii;
- 4) datę wyboru (nominacji) na prezesa banku przez uprawniony organ tegoż banku.

Do wniosku została dołączona lista banków, których wniosek dotyczy, obejmująca 112 banków. W ocenie Skarżącego żądane informacje są jawne, dostępne w gazetach z tamtych czasów, dlatego powinny zostać udostępnione na wniosek jako informacja publiczna.

Prezes NBP decyzją z dnia 30 maja 2018 r. (nr 2/2018) odmówił udostępnienia żądanej informacji publicznej ze względu na ochronę prywatności osób fizycznych, o której mowa w art. 5 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej. Na skutek złożenia odwołania od tej decyzji przez Skarżącego, decyzją z dnia 6 lipca 2018 r. (nr 4/2018) Prezes NBP utrzymał w mocy decyzję z dnia 30 maja 2018 r.

Uzasadnienie złożenia skargi przez Rzecznika

Zgodnie z art. 208 ust. 1 Konstytucji RP oraz art. 1 ust. 2 ustawy o RPO, Rzecznik Praw Obywatelskich powołany jest do ochrony praw i wolności człowieka i obywatela, określonych w Konstytucji oraz innych aktach normatywnych. Stojąc na straży wyżej

wymienionych praw i wolności Rzecznik podejmuje te sprawy, w których dochodzi do naruszeń ze strony organów władzy publicznej praw i wolności przysługujących obywatelom. Stosownie zaś do treści art. 8 § 1 p.p.s.a., Rzecznik Praw Obywatelskich może wziąć udział w każdym toczącym się postępowaniu, a także wnieść skargę, skargę kasacyjną, zażalenie oraz skargę o wznowienie postępowania, jeżeli według jego oceny wymagają tego ochrona praw człowieka i obywatela. Z możliwości tych Rzecznik korzysta wyjątkowo, zwłaszcza wtedy, gdy istnieje konieczność rozstrzygnięcia zagadnienia prawnego budzącego wątpliwości z punktu widzenia ochrony praw i wolności, albo gdy sprawa ma charakter precedensowy, a jej rozstrzygnięcie będzie miało istotne znaczenie dla ukształtowania sytuacji prawnej innych obywateli.

Rzecznik Praw Obywatelskich podejmował już interwencję w niniejszej sprawie, która w konsekwencji zakończyła się złożeniem skargi przez RPO na bezczynność Prezesa NBP. Prezes NBP nie udostępnił bowiem wnioskowanej informacji stwierdzając, że zastosowanie w sprawie, jako *lex specialis*, znajdują przepisy ustawy o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach, a nie ustawa o dostępie do informacji publicznej. WSA wyrokiem z dnia 26 stycznia 2016 r. sygn. akt II SAB/Wa 896/15, uwzględnił skargę RPO i zobowiązał Prezesa NBP do rozpatrzenia wniosku Pana _____ wskazując, że żądane informacje znajdują się w archiwum zakładowym NBP, a nie w archiwum narodowym, dlatego zastosowanie do rozpatrzenia wniosku skarżącego znajdują przepisy ustawy o dostępie do informacji publicznej. NSA wyrokiem z dnia 31 stycznia 2018 r., sygn. akt I OSK 1258/16, oddalił skargę kasacyjną Prezesa NBP od wyroku WSA, zgadzając się z przyjętą przez WSA argumentacją.

Na kanwie przedstawionej sprawy pojawił się z kolei problem odmowy udostępnienia informacji publicznej ze względu na ochronę prywatności osób fizycznych. W ocenie Rzecznika wydane przez Prezesa NBP decyzje prowadzą do nieuzasadnionego ograniczenia konstytucyjnego prawa obywatela do informacji publicznej, gdyż żądane informacje nie naruszają prawa do prywatności osób kandydujących na stanowiska prezesa banku, a wiążą się z informacjami wytworzonymi w ramach działalności podmiotu publicznego. Błędne, zdaniem RPO, stanowisko organu uzasadnia zatem złożenie przez Rzecznika Praw Obywatelskich skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

II.

1. W niniejszej sprawie kwestią wymagającą rozstrzygnięcia jest to, czy prawidłowa jest decyzja Prezesa NBP o odmowie udostępnienia informacji publicznej z powodu ochrony prywatności osób fizycznych, które to osoby podlegały opiniowaniu przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego. Należy jednak zauważyć, że przedmiotem wniosku Skarżący uczynił informacje o osobach, które uzyskały pozytywną opinię Prezesa NBP (lub negatywną), ale także nazwę banku, w którym dana osoba miała pełnić funkcję prezesa; datę uzyskania pozytywnej opinii; datę wyboru (nominacji) na prezesa banku przez uprawniony organ tegoż banku. A zatem żądane informacje są ściśle związane z treścią opinii wydawanej przez Prezesa NBP (datą opinii, nazwą banku, datą wyboru, danymi osób podlegających opinii).

W pierwszej kolejności należy zatem wskazać, że żądane przez Skarżącego informacje są informacjami publicznymi, które związane są z działalnością Prezesa NBP. Co do tej kwestii nie ma wątpliwości (stanowisko takie wyraził też Wojewódzki Sąd Administracyjny rozpatrujący skargę RPO na bezczynność Prezesa NBP w wyroku z dnia 26 stycznia 2016 r., sygn. akt II SAB/Wa 896/15). Żądane informacje dotyczą bowiem opinii wydawanej przez Prezesa NBP – osoby pełniące funkcję publiczną. Prezes NBP był zatem zobowiązany do udostępnienia żądanej informacji w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej.

W ocenie Prezesa NBP – wyrażonej w decyzji Prezesa NBP z dnia 6 lipca 2018 r. (nr 4/2018) utrzymującej w mocy decyzję Prezesa NBP z dnia 30 maja 2018 r. (nr 2/2108), którą Prezes NBP odmówił udostępnienia informacji publicznej – prezesów banków komercyjnych nie można uznać za osoby pełniące funkcję publiczną, a żądane informacje dotyczą życia prywatnego kandydata na stanowisko prezesa banku. Organ, powołując się na art. 5 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej, wskazał, że „udostępnienie wnioskowanych przez Stronę danych osobowych osoby, która ubiegała się o funkcję prezesa banku w formie spółki akcyjnej, w związku z czym podlegała zaopiniowaniu przez Prezesa NBP, które miało miejsce zanim ta osoba została (albo nie została) powołana na prezesa banku, należy rozpatrywać w kontekście naruszenia prawa do prywatności kandydata”. Ponadto Prezes NBP – podważając argumentację wnioskodawcy o dostępności

żądanych informacji – wskazał, że „wniosek obejmuje informacje, które nie są powszechnie dostępne, m.in. ocenę (pozytywną/negatywną) osoby ubiegającej się o funkcję prezesa banku, dokonaną w opinii Prezesa NBP, datę uzyskania opinii pozytywnej, nazwę banku, w którym dana osoba miała pełnić funkcję – bez względu na to, czy kandydat ostatecznie został, czy nie został powołany na prezesa tego banku”.

Z taką opinią nie można się zgodzić. **W ocenie Rzecznika żądane informacje publiczne związane są z udziałem osób fizycznych w życiu publicznym – kandydowaniem na stanowisko prezesa banku komercyjnego – nie dotyczą więc ich życia prywatnego. Dlatego też udostępnienie takich informacji, jak: imię i nazwisko kandydata podlegającego opinii Prezesa NBP, nazwa banku, czy data wydania opinii, nie podlega ochronie ze względu na prywatność osób fizycznych, o której mowa w art. 5 ust. 2 u.dip.**

Wymaga przy tym podkreślenia, że skoro żądane informacje odnoszą się do działalności Prezesa NBP to kandydaci na stanowiska prezesów banków komercyjnych, podlegających opinii tego organu, powinny liczyć się z okolicznością ich ujawnienia. Zasada jawności ma bowiem służyć transparentności działalności organów władzy publicznej. Społeczna kontrola działalności tych organów zapobiega natomiast nadużywaniu przez nie posiadanych uprawnień i służy ochronie konstytucyjnych praw obywateli. Tym samym osoba fizyczna, decydując się na kandydowanie na prezesa banku i poddając się procedurze przewidującej uzyskanie opinii Prezesa NBP, nie powinna oczekiwać, że w zakresie takich danych, jak imię i nazwisko, czy innych danych dotyczących przedmiotowej opinii (data, nazwa banku), zachowa pełne prawo do prywatności w tym zakresie. Zdaniem Rzecznika, przez sam fakt podlegania opinii podmiotu władzy publicznej osoba fizyczna pozbawia się częściowo prawa do prywatności. Należy bowiem pamiętać, że prawo do prywatności obejmuje ochronę życia osobistego, rodzinnego, towarzyskiego człowieka. Żądane informacje w niniejszej sprawie nie wiążą się jednak z żadną z tych sfer. Imię i nazwisko zasadniczo należy zaś do sfery prywatnej człowieka, jednak w pewnych sytuacjach staje się "sprawą publiczną" (por. wyrok SN z dnia 8 listopada 2012 r. w sprawie o sygn. Akt I CSK 190/12).

2. Należy przy tym podkreślić, że art. 61 ust. 3 Konstytucji RP nie pozwala na wprowadzanie arbitralnych ograniczeń w prawie do informacji, poprzez wyraźne

wskazanie, kiedy są one możliwe. Dzieje się to wyłącznie ze względu na określone w ustawach ochronę wolności i praw innych osób i podmiotów gospodarczych oraz ochronę porządku publicznego, bezpieczeństwa lub ważnego interesu gospodarczego państwa. Co więcej, na taką interpretację nie pozwala również artykuł 31 ust. 3 Konstytucji RP, który poświęcony jest ograniczeniom w korzystaniu z konstytucyjnych praw i wolności. Stanowi on, że wszelkie ograniczenia praw i wolności muszą zostać zawarte w ustawie i muszą być konieczne dla zagwarantowania bezpieczeństwa, porządku publicznego, ochrony środowiska, zdrowia, moralności publicznej oraz wolności i praw innych osób. Co najważniejsze zaś, ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw. W orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego podkreślono jednocześnie, że efektywność zasady powszechnego obywatelskiego dostępu do informacji publicznej zależy od prawidłowości wyważenia proporcji między konstytucyjną zasadą dostępności a zakresem ograniczeń i wyjątków określanych w ustawach zwykłych, procedur i gwarancji- zapewniających pozostawienie zasadzie należnego jej miejsca i niewydrażenie jej z treści poprzez kreowane wyjątki (wyrok TK z 15 października 2009 r., o sygn. akt K 26/08). Należy jednocześnie podkreślić, że w świetle orzecznictwa sądów administracyjnych ograniczenie prawa do informacji publicznej należy interpretować ściśle, a wszelkie wątpliwości powinny być rozstrzygane na korzyść jawności (np. wyrok NSA z 2 lipca 2003 r., o sygn. Akt II SA 837/03).

W tym kontekście należy przypomnieć, że w wyroku WSA w Warszawie z dnia 12 lipca 2018 r. o sygn. akt II SA/Wa 520/18, dotyczącym ujawnienia nazwisk sędziów i osób fizycznych popierających kandydatów na stanowiska sędziów do Krajowej Rady Sądownictwa, Sąd wskazał, że „ograniczenie prawa do informacji z powołaniem się na przepis art. 5 ust. 2 udiip w stosunku do zgłoszeń dokonywanych przez sędziów nie znajduje żadnego uzasadnienia, z wyłączeniem nr PESEL(...)”. Ponadto, w ocenie Sądu, „ograniczenie prawa do prywatności w (...) zakresie [imion i nazwisk osób fizycznych] winno ustąpić na rzecz wartości, jaką jest jawność życia publicznego. Osoby fizyczne, które zdecydowały się na udział w procesie wyłaniania członków Krajowej Rady Sądownictwa, powinny liczyć się z możliwością utraty anonimowości”.

Należy również wskazać na obecnie już ukształtowaną i jednolitą linię orzecniczą w zakresie udostępniania relewantnych danych osobowych podmiotów będących

stronami umów zawieranych z podmiotami publicznymi, korzystających z majątku publicznego. Jak wskazują Sądy, informacja publiczna może dotyczyć sprawy publicznej, nie tylko wtedy, gdy została wytworzona przez podmioty wskazane w art. 4 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej, ale również wtedy, gdy odnosi się do nich w zakresie wykonywanych przez nie zadań publicznych i gospodarowania majątkiem publicznym. Każdy kontrahent władzy publicznej, otrzymujący korzyści pochodzące ze środków publicznych, jest osobą mającą związek z pełnieniem funkcji publicznej, o której mowa w art. 5 ust. 2 zd. 2 u.d.i.p., i w zakresie, w jakim informacje dotyczą tego związku, podlegają zatem udostępnieniu jako publiczne (np.: wyroki NSA z dnia 29 sierpnia 2017 r., I OSK 1548/17, 19 grudnia 2016 r., I OSK 2060/16; wyrok NSA z dnia 22 marca 2016 r., I OSK 2317/14; wyrok NSA z dnia 13 kwietnia 2016 r., I OSK 2563/14; wyrok NSA z dnia 15 czerwca 2016 r., I OSK 3217/14; wyrok NSA z dnia 25 listopada 2016 r., I OSK 2153/14; wyrok z 8 lipca 2015 r. o sygn. I OSK 1530/14, wyrok z 6 lutego 2015 r., I OSK 650/14, wyrok z dnia 9 października 2014 r., I OSK 267/14 i I OSK 546/14, wyrok z 11 września 2012 r., I OSK 916/12).

Na marginesie jedynie można również przykładowo przytoczyć wyrok WSA w Gdańsku z dnia 14 sierpnia 2018 r. o sygn. akt. II SAB/Gd 62/18, odnoszący się do udostępnienia danych kandydata na stanowisko prezesa zarządu spółki wykonującej zadania publiczne (w rozpatrywanej sprawie chodzi jednak o kandydatów na stanowisko prezesa banku komercyjnego), w którym Sąd wskazał, że zgłaszając swoją aplikację na wolne stanowisko publiczne kandydat musi liczyć się z tym, że jego imię i nazwisko, a także dokumenty wskazujące na spełnienie wymogów formalnych nałożonych na kandydatów, nie tylko stanowią informację publiczną, lecz nie będą w procedurze naboru korzystać z ochrony prawa do prywatności. Jeśli bowiem, począwszy od momentu kandydowania na określone stanowisko publiczne do chwili zakończenia wykonywania funkcji publicznej, dana osoba godzi się na udział w życiu publicznym, to nie może budzić wątpliwości, że informacje związane z wymaganiami określonymi dla danego stanowiska, są informacjami publicznymi.

Wskazać również trzeba, że w orzecznictwie sądowym dopuszcza się możliwość szerszej ingerencji w sferę życia prywatnego wobec osób wykonujących zawody związane ze szczególnym stopniem społecznego zaufania, w rozpatrywanej sprawie mamy natomiast

do czynienia z udostępnieniem informacji o kandydacie na stanowisko prezesa banku, a zatem instytucji zaufania publicznego (por. SN z 6 marca 1991 r., I PR 469/90, OSP nr 5/1992, poz. 117; SN z 7 czerwca 2001 r., III CKN 266/00, Lex nr 52377).

3. W miniejszej sprawie należy także zwrócić uwagę, że żądane przez Skarżącego informacje związane są z art. 75 ust. 3 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. - *Prawo bankowe* (Dz. U. z 1989 r., Nr 4, poz. 21 ze zm.), który obowiązywał w okresie z jakiego wnioskodawca żąda informacji publicznej. Zgodnie z tym przepisem powołanie prezesa zarządu banku następuje po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego. Z wnioskiem o wyrażenie opinii występuje rada banku. Aktualnie, w myśl art. 22b ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Prawo bankowe* (Dz. U. z 2018 r. poz. 2187 ze zm.) powołanie prezesa zarządu banku oraz członka zarządu banku utworzonego w formie spółki akcyjnej następuje za zgodą Komisji Nadzoru Finansowego. Należy również wskazać, że dane dotyczące prezesów banków oraz członków zarządu są aktualnie udostępnione w Krajowym Rejestrze Sądowym (dalej jako: KRS). Ponadto, wszelkie wpisy dokonane w KRS, a także ogłoszenia wymagane przez Kodeks spółek handlowych, są ogłaszane w Monitorze Sądowym i Gospodarczym (zob. art. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 1995 o wydawaniu Monitora Sądowego i Gospodarczego). Dodatkowo, zgodnie z art. 111 ust. 1 pkt 6 i 7 Prawa bankowego, bank obowiązany jest ogłaszać w miejscu wykonywania czynności, w sposób ogólnie dostępny, skład zarządu i rady nadzorczej banku, a także nazwiska osób upoważnionych do zaciągania zobowiązań w imieniu banku albo jednostki organizacyjnej banku. Jak wskazuje się w doktrynie, są to informacje „odnoszące się do tzw. wizerunku banku, jako instytucji zaufania publicznego. Niniejsze informacje nawiązują do ogólnej i wielokrotnie przywoływanej w prawie bankowym przesłanki bezpiecznego funkcjonowania banku i stabilnego zarządzania przedsiębiorstwem bankowym. Są to zarówno informacje o charakterze osobowym, jak i informacje nawiązujące do kształtującego się w banku wyniku finansowego” (zob. Z. Oficcerski, komentarz do art. 111 Prawa bankowego, LEX).

Odnosząc się do prawa bankowego z 1989 r. należy wskazać, że dane dotyczące spółek akcyjnych wpisywane były do rejestru handlowego, którego wpisy były ogłaszane w Monitorze Polskim (zob. §8, §36, § 54 rozporządzenia MS z dnia 1 lipca 1934 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, a nadto co do § 5, 8, 55, 62, 65-69 i 77 w porozumieniu z Ministrem Skarbu, a co do § 60 i 64 w porozumieniu z Ministrem Komunikacji oraz Poczty i Telegrafów o rejestrze handlowym).

A zatem informacje dotyczące osób powołanych na stanowisko prezesa banku (imię i nazwisko), a także nazwa banku, aktualnie są, a także były w okresie obowiązywania Prawa bankowego z 1989 r., publicznie dostępne. W niniejszej sprawie Skarżący żądał informacji o kandydatach na te stanowisko, którzy podlegali opinii Prezesa NBP. Informacje te związane są zatem z pełnieniem funkcji prezesa banku przez te osoby. Również informacje dotyczące daty opinii Prezesa NBP, a także daty wyboru na prezesa banku przez uprawniony organ tego banku – dotyczą działalności tych osób jako prezesów banku. Nie można więc zgodzić się z argumentami organu, który wskazuje, że żądane informacje dotyczą życia prywatnego osób kandydujących na prezesa banku.

Trzeba również dodać, że podlegające opinii Prezesa NBP osoby, niezależnie od tego czy opinia Prezesa była pozytywna czy negatywna, następnie były/bądź nie były wybierane na stanowiska prezesa danego banku. Jak bowiem wskazuje Prezes NBP w swoich decyzjach, pomimo negatywnej opinii Prezesa NBP, sąd rejestrowy nie może odmówić wpisania do rejestru handlowego prezesa banku w formie spółki akcyjnej powołanego z zachowaniem trybu przewidzianego w art. 75 ust. 3 prawa bankowego z 1989 r. (zob. uchwała SN z dnia 30 grudnia 1993 r., III CZP 133/93).

Trzeba również wskazać, że bank będąc podmiotem zaufania publicznego powinien zapewnić bezpieczeństwo gromadzonych środków pieniężnych swoich klientów. Odpowiednie działania banku mają bezpośredni wpływ na funkcjonowanie i stabilność całej gospodarki, z tego względu członkom zarządu i radzie nadzorczej banku są stawiane szczególne wymagania przewidziane w art. 22b ust. 3 ustawy Prawo bankowe. Należy także zwrócić uwagę na art. 22a ust. 7 tej ustawy, zgodnie z którym członkowie zarządu

i rady nadzorczej banku są obowiązani pełnić swoje funkcje w sposób uczciwy i rzetelny oraz kierować się niezależnością osądu, aby zapewnić skuteczną ocenę i weryfikację podejmowania i wykonania decyzji związanych z bieżącym zarządzaniem bankiem (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 13 lipca 2017 r., sygn. Akt VI SA/Wa 2368/16).

Tym samym należy uznać, wbrew twierdzeniom Prezesa NBP zaprezentowanym w zaskarżonych decyzjach, że biorąc pod uwagę jawność informacji o osobach pełniących funkcje prezesa banku komercyjnego - jako instytucji zaufania publicznego - informacje dotyczące opinii Prezesa NBP o osobach kandydujących na te stanowiska powinny podlegać publicznej kontroli społecznej, tym bardziej, że osobami wybranymi na stanowisko prezesa banku mogą być kandydaci, którzy nie uzyskali pozytywnej opinii Prezesa NBP. Istotne jest zatem zapewnienie transparentności wyboru tych osób jako odpowiednich do pełnienia tak ważnej funkcji jaką jest funkcja prezesa banku.

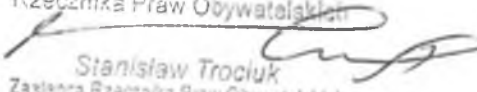
4. W ocenie Rzecznika Praw Obywatelskich wniosek Skarżącego rodzi zatem po stronie Prezesa NBP obowiązek udostępnienia żądanej informacji, gdyż informacje o osobach kandydujących na stanowiska prezesa banku komercyjnego, podlegające opinii Prezesa NBP, a także informacje o dacie wydania opinii, nazwie banku, dacie wyboru kandydata są w dyspozycji tego podmiotu – znajdują się w archiwach zakładowych banku. Należy natomiast zauważyć, że żadne z żądanych informacji nie zostały udostępnione, organ zakwalifikował bowiem wszystkie te informacje jako należące do życia prywatnego kandydatów na prezesa banku komercyjnego bez rozróżnienia zakresu żądanych informacji. Tymczasem takie informacje, jak data wydania opinii, nazwa banku, w którym dana osoba miała pełnić funkcję prezesa, data uzyskania pozytywnej opinii, data wyboru (nominacji) na prezesa banku przez uprawniony organ tegoż banku, są ściśle związane z działalnością podmiotu publicznego - Prezesa NBP.

Dodatkowo należy zauważyć, jak wyjaśnia Skarżący w piśmie do Rzecznika, że jego wniosek dotyczył „informacji odnoszącej się do osób wybranych już na stanowisko prezesów banków komercyjnych, których dane osobowe są ogólnie dostępne i którzy

podlegali opinii Prezesa NBP (pozytywnej lub negatywnej)” (zob. pismo Skarżącego z dnia 17 września 2018 r. do Rzecznika Praw Obywatelskich nr. 1. Skarżący wskazuje, że „zgodnie z ówczesnie obowiązującym prawem - art. 75 pkt. 3 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. - Prawo bankowe (Dz. U. 1989 r. Nr 4, poz. 21 z późn. zm.) powołanie prezesa zarządu banku następuje po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego. Z wnioskiem o wydanie opinii występowała rada banku. Dlatego też wnioskowałem do Narodowego Banku Polskiego o przesłanie dokładnego wykazu osób które to rady banków występowały o pozytywną opinię aby osoby te mogły objąć funkcję prezesa w bankach komercyjnych. Obowiązek ten w stosunku do Prezesa Narodowego Banku Polskiego istniał do 31 grudnia 1997 r., kiedy to w życie weszła nowa ustawa - Prawo bankowe (Dz. U. 1997 r. Nr 140, poz. 939) z dnia 29 sierpnia 1997 r. która to przekazała ten obowiązek do powołanej wówczas Komisji Nadzoru Bankowego”.

III.

Mając powyższe na uwadze, Rzecznik wnosi o uchylenie decyzji Prezesa Narodowego Banku Polskiego nr 4/2018 z dnia 6 lipca 2018 r. oraz poprzedzającej ją decyzji Prezesa Narodowego Banku Polskiego nr 2/2018 z dnia 30 maja 2018 r. odmawiającej udostępnienia informacji publicznej, gdyż prowadzą one do nieuzasadnionego ograniczenia konstytucyjnego prawa obywatela do informacji publicznej.

Z upoważnienia
Rzecznika Praw Obywatelskich

Stanisław Trociuk
Zastępca Rzecznika Praw Obywatelskich

Załączniki:

1. Kopia decyzji Prezesa Narodowego Banku Polskiego nr 4/2018 z dnia 6 lipca 2018 r. utrzymująca w mocy decyzje nr 2/2018 z dnia 30 maja 2018 r.
2. Kopia decyzji Prezesa Narodowego Banku Polskiego nr 2/2018 z dnia 30 maja 2018 r. odmawiającej udostępnienia informacji publicznej.
3. Pismo Skarżącego z dnia 17 września 2018 r. do Rzecznika Praw Obywatelskich nr.
4. Zarządzenie Nr 11/2018 RPO z dnia 28 marca 2018 r. w sprawie określenia zadań Zastępcy RPO.